

[Ulrich.]

havde det maaske set anderledes ud. Men det har det ærede Medlem undladt. Jeg har nok lagt Mærke til, at det ærede Medlem ved adskillige Lejligheder har nikket til mig, naar jeg har fremført mine Betragtninger over dette Spørgsmaal, men han har aldrig voyet at tage Ordet selv. Jeg har udtrykkelig set efter i Rigsdagstidende, og det viser sig, at det ærede Medlem ikke har haft Ordet angaaende denne Sag fra 1919 til Dato. Men naar vi nu faar Jordlovene til Behandling — de vil sikkert blive forelagt inden ret længe af den højtærede Landbrugsminister —, venter jeg, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil tage Ordet og holde en glødende Tale mod Statsfæste og for Selveje.

Saa siger det ærede Medlem, at nu er Forholdet et andet, for nu har Regeringen et villigt Flertal bag sig i dette høje Ting. Men er det virkelig et mere villigt Flertal end det, der fandtes, da disse Love blev gennemført? Da var der dog ogsaa et meget villigt Flertal, skønt det var en anden Regering, vi havde den Gang. Vi har haft Venstregering, vi har haft en radikal Regering, det er under skiftende Regeringer, Partiet Venstre har været følgende paa dette Omraade, saa jeg synes egentlig ikke, at den nuværende Situation kan virke saa afskrækkende, at det ærede Medlem pludselig kunde omvende sig. Men vi er glade for denne Omvendelse, og vi haaber, at det ærede Medlem er i Besiddelse af en saadan Overtalelsesevne overfor sit Parti, at vi efterhaanden faar at se alle Venstrefolkene troppe op i vore Rækker paa dette Omraade — paa andre Omraader skal vi gerne have os frabedt, at de troppe op.

Under sin Omtale af Forhandlingerne om Kødeksporten sagde det ærede Medlem, at jeg havde talt haanligt om Landbrugsraadet. Nej, jeg erkender, at Landbrugsraadet har sin Opgave, og jeg erkender, at det ved mange Lejligheder har røgtet sin Opgave udmærket godt. Det er det ærede Medlem, som har trukket Landbrugsraadet frem i denne Diskussion i det høje Ting; det ærede Medlem trak forleden Dag Landbrugsraadet og dets Indsats i denne Sag frem.

Jeg vil tillade mig at gøre det ærede Medlem og dette høje Tings Medlemmer opmærksom paa, at Landbrugsraadet jo var repræsenteret i den Delegation, der var i Berlin for at forhandle med den tyske Regering, og det danske Landbrugsraad har altsaa derved været med til at

begaa den Dumhed ganske roligt at sanktionere, at man fra tysk Side ved Siden af de Forhandlinger, der var afsluttet, førte Særforhandlinger med danske Eksportører. Det beviser, at dette Medlem af Landbrugsraadet lige saa lidt som de andre Medlemmer af Delegationen har været i Besiddelse af tilstrækkelig hurtig Opfattelsesevne af, at saadanne Særforhandlinger vilde virke stik imod den Overenskomst, der var truffet med Delegationen. Der kunde ikke være nogen som helst Tvivl om, at dette vilde blive Tilfældet.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at naar Landbrugsraadet har henvendt sig et Døgn, før vi gjorde det, saa er det egentlig underligt, at Ministeren ikke anede noget om det, da vi var oppe hos ham den 4. September. Naar der kom en Henvendelse til Ministeriet, skulde man ikke synes, at man kunde gaa Landbrugsministerens Dør forbi — jeg antager, at den højtærede Landbrugsminister ikke er af den Slags Personer, man saadan sætter til Side, han vil nok være med i Spillet —, men han vidste ikke noget om, at en saadan Henvendelse var kommet fra Landbrugsraadet, og heller ikke noget om, at der skulde være sket en Henvendelse fra Udenrigsministeriet til Tyskland. Det fik vi først at vide et halvt Døgn efter, at vi havde været hos Ministeren.

Der er derfor her en Side af Sagen, der trænger til Forklaring — af Hensyn til Sagens Realitet er det ganske ligegyldigt, for Sagen er afgjort i heldig Retning —, nemlig den, hvorvidt vi i Virkeligheden er kommet for sent; paa Grund af det ærede Medlems Udtalelse om, at vi er nogle Sinkere, har det sin Interesse at faa konstateret, om det er os, der er kommet for sent, eller det, som jeg mener, er Landbrugsraadet og det ærede Medlem, der er kommet sjokkende bagefter.

Det ærede Medlems andre Udtalelser giver mig ikke Anledning til Bemærkninger, for vi er i det store og hele enige, det ærede Medlem og jeg, vi bekæmper til det yderste Grundskyld og Statsfæste — der kan det ærede Medlem Hr. Pinstrup og jeg mødes, jeg glæder mig til at møde det ærede Medlem paa denne Linie for Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedelund har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedelund: Da jeg som Privatmand i nogle Aar har beskæftiget mig praktisk